

HIRDETÉSEINK

- A középiskolásból és egyetemistából álló katolikus Antióchia közösség egy éve működik Budaörsön, 20-nál is több lelkes taggal. Aki 16-24 év közötti, még nem házas fiatal, szereti a gitáros énekeket, szívesen beszélget kortársaival az élet nagy kérdéseiről, és csatlakozni szeretne hozzájuk, azt várják a november 17-én pénteken este kezdődő ünnepi hétvégéjükre! Kérdéseitekkel, jelentkezéseitekkel keressétek Mutsy Blankát (blankamutsy@gmail.com) +36-30-278 2575. Az idősebbektől szívesen fogadnak imát, süteményt, szállást, valamint az étkeztetéshez tevélegesen segítséget. Az ilyen felajánlásokkal Papp Zoltánt (pappzoli1968@gmail.com, 06-30-420 9262) kérjük keresni.
- Hétfőn a felnőttek részére lesz katekézis este ½ 7-kor az iskolában. Mindenkit szeretettel várunk!
- Jövő vasárnap országos gyűjtés lesz a Katolikus Karitás és minden kapcsolatos intézménye támogatására. Ehhez kérjük kedves híveink készsége és nagylelkű adományait.
- Mindszenty Katolikus Iskolánk és a Zeneiskola közös szervezésében Jótékonyági Koncert lesz november 17-én pénteken 19 órakor templomunkban, a kárpátaljai testvér-iskola megsegítésére. Részletek a hirdetőtáblán.
- Jó ízzel közvetítjük a „Pár Lépés” Közösség Őszi táncest programját, mely november 18-án lesz. Részletek a hirdetőtáblán.
- A budapesti Patrona Gimnázium hirdetését híveink szíves figyelmébe ajánljuk, a hirdetőtáblán jó tájékoztatást kapunk róluk.
- Hétfőn a magyar szentekre és boldogokra, szerdán Nagy Szent Albertre, csütörtökön Skóciai Szent Margitra, míg szombaton a Szent Péter és Szent Pál Bazilikák felszentelésére emlékezünk. Jövő vasárnap van Szent Erzsébetünk emléknappja. A vele kapcsolatos Farkasréti úti kápolnai szentmisét hétfőn délután 5 órakor tartjuk meg.

Az elmúlt héten a keresztség szentségében részesült:

Tury Domonkos

Az elmúlt héten templomunkban házasságot kötöttek:

Lovcsányi Attila – Mallory Otis

Az elmúlt héten eltemetett halottunk:

Ballai Károlyné Ibolya

Adj, Uram, örök nyugodalmat neki! És az örök világosság fényeskedjék neki!

A budaörsi Nepomuki Szent János Plébánia Vasárnapi Értesítője

**Útravaló az évközi 32. hétre
2017. november 12.**

OLVASMÁNY

A bölcsesség első foka az a törekvés, amellyel az ember a világ szépségéből és rendjéből felismeri a Teremtő nagyságát és hatalmát. Erre mindig lehetőség van, s aki erről elmélkedik, közel érzi magát Istenhez. Ezt a bölcsességet meg lehet személyesíteni. Olyan, mintha itt járna közöttünk és keresné velünk a találkozást. Az Újszövetség ennek az isteni örök bölcsességnek megtestesülését látja Krisztusban.

A bölcsesség ragyogó és hervadhatatlan, könnyen felismerik, akik szeretik, és rátalálnak, akik keresik. Már előre megmutatkozik azoknak, akik vágyódnak rá. Aki korán reggel keresni kezdi, nem kell fáradnia, mert ajtajánál ülve találja. Róla elmélkedni tökéletes okosság, aki érte virraszt, hamar megszabadul a gondtól. Hisz maga megy, s megkeresi azokat, akik méltók rá, barátságosan megjelenik nekik az utakon, és minden szándékukban találkozik velük.

VÁLASZOS ZSOLTÁR 62, 2. 3-4. 5-6. 7-8

Válasz: **Hozzád vágyódik szívem, * én Uram, Istenem.**

SZENTLECKE (hosszabb forma)

1 Tessz 4, 13-18

Az apostolok idejében várták Krisztus közeli eljövetelét, bár azt is tudták, hogy a napot és az órát senki sem ismeri. Egyeseknek az volt a nehézsége, hogy akik közben meghalnak, nem lesznek tanúi Krisztus dicsőséges megjelenésének. Az apostol erre vonatkozólag ad felvilágosítást. Ha Krisztus feltámadt, feltámasztja a halottakat is, és ő lesz mindenkinek a bírója. Megjelenésének külső jelei (angyalok, harsonaszó stb.) csak királyi méltóságának apokaliptikus érzékeltetései.

Testvéreim! Az elhunytak sorsáról nem akarunk tájékozatlanságban hagyni benneteket, hogy ne szomorkodjatok, mint a többiek, akiknek nincs reményük. Ha Jézus, mint ahogy hisszük, meghalt és feltámadt, akkor Isten vele együtt feltámasztja azokat is, akik Jézusban hunytak el. Az Úr tanítása alapján ugyanis ezt mondjuk nektek: Mi élők, akik az Úr eljöveteleig megmaradunk, nem előzzük meg az elhunytakat. A parancsszóra, a főangyal kiáltására, Isten harsonájának szavára az Úr maga száll le a mennyből. Először a Krisztusban elhunytak támadnak fel, azután mi élők, akik életben maradunk, velük együtt elragadtatunk a magasba, hogy találkozzunk Krisztussal, és örökké az Úrral legyünk.

EVANGÉLIUM

Mt 25, 1-13

A példabeszéd értelme a készenlét és a várás. Krisztus eljövetele kitolódhat, mert közbe van ékelve az Egyház ideje, amikor a keresztényeknek a hitből kell élniük, és tanúságot kell tenniük kitartásukról. Még az okosak is elálmosodhatnak, de azért lelkükben ott van a fegyelmezettség és a szeretet, tehát készek az ő fogadására. A balgák éppen ezt a fegyelmezettséget és bölcsességet veszítik el, s ezt más nem pótolhatja számukra.

Abban az időben Jézus a következő példabeszédet mondta tanítványainak: A mennyek országa olyan, mint az a tíz szűz, akik vették lámpáikat, és kimentek a vőlegény elé. Öten közülük balgák voltak, öten pedig okosak. A balgák fogták a lámpásukat, de olajat nem vittek magukkal; az okosak azonban korsóikban olajat is vittek lámpásaihoz. Készt a vőlegény, s ők mind elálmosodtak és elaludtak. Az éjszaka közepén egyszerre kiáltás hangzott: „Íme, a vőlegény! Menjetek eléje!” Erre a szűzek mindnyájan fölbredtek, és felszították lámpásaikat. A balgák kérték az okosakat: „Adjatok az olajotokból, mert lámpásaink kialvóban vannak!” Az okosak ezt válaszolták: „Nem lehet, nehogy nekünk is, nektek is kevés legyen. Inkább menjetek el a kereskedőkhöz, és vegyetek magatoknak!” Míg azok vásárolni mentek, megérkezett a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre; az ajtó pedig bezárult. Később megérkezett a többi szűz is. Így szóltak: „Uram, uram! Nyiss ajtót nekünk!” De ő így válaszolt: „Bizony mondom nektek, nem ismerlek titeket!” Virrasszatok tehát, mert nem ismeritek sem a napot, sem az órát!

Az Eucharisztia szentségi életünk középpontja

3. Az eucharisztikus lakoma: összejövétel és részesedés Krisztus testében és vérében

Az újszövetségi gyülekezetek folytatták Jézus lakoma-gyakorlatát, és határozottan Jézus utolsó vacsorájára hivatkozva ünnepelték a „kenyértörést”. Az eucharisztikus lakoma keretét a gyülekezet egybegyűlése képezte a hét első napjának estéjén. Először beszélgetés folyt a közösség életéről, különösen a rászorulókról való gondoskodásról, majd az igehirdetés hangzott el megfelelő magyarázattal, s ezután következett a lakoma. Ebben az összefüggésben osztották ki a kenyeret és nyújtották egymásnak a kelyhet. Szorosan összefonódott tehát a közösségi együttlét és az eucharisztia.

Az eucharisztikus közösség eltökélt szolidaritást jelentett a közösség tagjai között. Pál apostol ezt így világítja meg: „Az áldás kelyhe, amelyet megáldunk, nemde a Krisztus vérében való részesülés? Mi ugyanis sokan egy kenyér, egy test vagyunk, mivel mindnyájan egy kenyérből részesülünk” (1Kor 10,16). Összefonódik Krisztus testének képében a három szint: az eucharisztikus kenyér, a kenyértörés és a „mi mind”. Az összekötő szó a „koinónia” – közösség a részesedés által. Krisztus teste tehát mindenekelőtt dinamikus-személyes valóság: közösség Krisztussal az egymással való közösségben, amely szimbolikusan a kenyértörésben és a kehely megosztásában valósul meg.

A kehelyhez fűzött magyarázat Krisztus áldozatára utal: „ez az én vérem, az új szövetségé, amelyet sokakért kiontanak” (Mt 26,28). „Valahányszor ezt a kenyeret eszitek és ebből a kehelyből isztok, az Úr halálát hirdetitek...” (1Kor 11,26). A halálról mondott szó, a kiontott vér motívuma mellett tartalmi rokonságban van a görög „paradidonai” (kiszolgáltatni, áldozatul odaadni) szóval is. Az utolsó vacsora Jézus önátadásáról szól, ezt a vacsorát ünnepeljük azóta is az ő szeretetteljes odaadásának jeleként, amely által sebezhetővé tette és a végsőkig kiszolgáltatta magát.

/Forrás: Franz-Josef Nocke: Részletes szentségtan in Theodor Schneider (szerk.): A dogmatika kézikönyve, Vigilia Kiadó, Budapest, 2002./

